

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 16/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Радослава Петровића, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Славица Нешић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној због непоступања Врховног касационог суда по жалби предлагача, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба предлагача АА из ... изјављена због непоступања Врховног касационог суда по жалби предлагача изјављеној 29.06.2020. године на решење Врховног касационог суда Рж1 г 3/2020 од 12.02.2020. године.

Образложење

Предлагач АА из ... је 31.07.2020. године поднео жалбу Врховном касационом суду, на основу члана 20. став 3, члана 14. став 1. у вези члана 16. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, наводећи да председник Врховног касационог суда у складу са одредбом члана 20. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у прописаном року од 30 дана од дана пријема жалбе није одлучио о жалби изјављеној 29.06.2020. године (на решење Врховног касационог суда Рж1 г 3/2020 од 12.02.2020. године).

Испитујући дозвољеност жалбе применом чланова 14, 15, 16, 20. и 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/05 од 07.05.2015. године), и члана 19. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ 25/82 ... „Службени гласник РС“ 46/95 ... 106/15) на основу овлашћења из чл. 16. ст. 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је да жалба није дозвољена.

Решењем Врховног касационог суда Рж1 г 3/2020 од 12.02.2020. године, одлучено је о жалби предлагача изјављеној на решење Апелационог суда у Београду Р4 г 70/19 од 16.12.2019. године, ближе одређено у изреци решења. На наведено решење предлагач је изјавио жалбу 30.06.2020. године, која је са списима достављена на одлучивање Врховном касационом суду дана 06.07.2020. године. Решењем Врховног касационог суда Рж1 г 11/2020 од 16.07.2020. године одбачена је као недозвољена

жалба предлагача АА из ..., у смислу одредбе члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописано да се приговор и жалба могу поднети само док се поступак не оконча. Наведено решење Врховног касационог суда Рж1 г 11/2020 од 16.07.2020. године са списима Апелационог суда у Београду Р4 г 70/19 примљено је у апелационом суду 22.07.2020. године.

Одредбом члана 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен или ако председник суда не одлучи о њему (приговору) у року од два месеца од дана пријема приговора, ставом 2. истог члана прописано је да жалба може да се поднесе и ако је приговор усвојен, али непосредно виши јавни тужилац није донео обавезно упутство у року од осам дана од дана пријема решења председника суда, затим ако председник суда или непосредно виши јавни тужилац није наложио судији или јавном тужиоцу процесне радње које делотворно убрзавају поступак, или ако судија или јавни тужилац није предузео наложене процесне радње у року који му је одређен. Члан 15. став 1. истог закона прописује да ако председник суда није одлучио о приговору, жалба се подноси у року од 8 дана од дана када је истекао рок од два месеца од дана пријема приговора. По одредби члана 16. истог закона о жалби одлучује председник непосредно вишег суда или судија кога одреди годишњим распоредом. Рок за одлучивање о жалби по члану 20. став 3. истог закона је 30 дана од пријема жалбе. Према одредби члана 21. жалба није дозвољена против решења председника непосредно вишег суда.

Одредбом члана 19. Закона о ванпарничном поступку који закон се на основу члана 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року сходно примењује и у овом поступку прописано је да се жалба подноси против првостепеног решења у року који је у конкретном случају прописан посебним законом.

У конкретном случају о жалби коју је предлагач поднео 30.06.2020. године (против решења Врховног касационог суда Рж1 г 3/2020 од 12.02.2020. године) и која је са списима достављена на одлучивање Врховном касационом суду 06.07.2020. године одлучено је решењем Врховног касационог суда Рж1 г 11/2020 од 16.07.2020. године, којим је одбачена као недозвољена жалба предлагача у смислу одредбе члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописано да се приговор и жалба могу поднети само док се поступак не оконча. У образложењу решења је наведено да је у конкретном случају жалба предлагача недозвољена, јер је поднета 30.06.2020. године, а поступак у предмету Апелационог суда у Београду на који се односи жалба, окончан је 21.02.2020. године, па и у року који је одређен решењем Врховног касационог суда Рж1 г 3/2020 од 12.02.2020. године. Имајући у виду наведено, као и чињеницу да је жалба редован правни лек и може се изјавити само против првостепене одлуке, а када је законом прописано и пропусти да се у законском року донесе првостепена одлука, то жалба против решења донетог у другостепеном, жалбеном поступку или пропусти да се у законском року донесе другостепена одлука није дозвољена.

Поред наведеног, те исти и да је жалба по закону дозвољени правни лек не би имао правни интерес за предметну жалбу.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић